

DOPIŠ PRO TEBE

MRTVÁ HOLUBIČKA

9/75

Profesor Girard cítil jemný závan vzduchu v zátylku. Otočil se. U francouzského okna stála drobná dívka v texaskách, s rozčuchanými světlými vlasy. Vánek vzdouval záclony. Dívka zavřela jednou rukou dveře. Druhou držela za zády.

» Dobrý večer, pane profesore, « řekla s jemným úsměškem.

» Dobrý večer, slečno, eh ... ? «

» Angela ... Nemůžete si na mě pamatovat. Máte stovky studentů ... «

» Tedy moje žákyň? Ale proč zde, v soukromí ... ne na universitě? «

Dívka se rozhlédla. Velký, přepychově zařízený pokoj, spousta koberců, několik pohovek a lenošek. V temnotě viděla rámy obrazů.

Profesor měl rozsvícenou lampu jen na psacím stole.

» Nebudu vás zdržovat, pane profesore, « přistoupila dívka blíže.

» Studovala jsem u vás. Vzpomínáte si, co jste nás učil? Zbavte se zábran! Mladý člověk musí všechno poznat! Jinak zůstanou residua zvědavosti, zábrany, komplexy a čert ví co ... «

» Posadte se, « řekl profesor trochu netrpělivě, ale zvědavě.

Dívka zavrtěla hlavou tak prudce, že se dlouhé vlasy rozevlály.

» Postojím. Na sezení budu mít času dost. Brali jsme tedy vaše rady vážně. Moc vážně.

Abychom se zbavili zábran a zničili residua, usadili jsme se – čtyři studenti a já – v jednom bytě. Musela jsem ovšem opustit rodiče, obelhat je ... « v očích se jí zatřpytilo. » Neřekla jsem jim, že jdu

dělat souložnici ... pardon, přítelkyni ... čtyřem sobeckým, hloupým klukům, kteří tak ušetřili peníze za nevěstku i za služku ... «

» Snad by vás uklidnil lok koňaku, « zneklidněl profesor.

» Ne, « dupla, « nechci váš koňak. Chtěla jsem, chtěli jsme všichni znát pravdu, a vy jste nás krmil lží, lží, lží ... « Odhrnula vlasy z čela. » Žila jsem s těmi sobci rok. Tři skončili studium a oženili se s počestnými dívkami, které neposlouchaly vaše přednášky. Poslední se vykradl, když jsem byla na nákupu ... jako zloděj ... «

» Neradil jsem vám, abyste žila s čtyřmi chlapci, « ohradil se pohoršeně profesor.

» Ne. Užítval jste tzv. dialektiky. Víte, co to je? Ovšem že víte. Směš pravdy a lži. V učených frázích jste se vysmíval víře mých drahých rodičů ... « odmlčela se a kousla se do rtu, « lámal jste v nás tzv. předsudky. Místo evangelii jste nám dal tu prokletou knížku ... «

Bylo slyšet, jak kolem jede auto, ale zvuk téměř pohlcovala mlha, ploužící se za oknem. Na zdi tikaly pendlovky.

» Zítřka vám rád věnuji čas, « řekl profesor, « ale teď, promiňte ... «

» Připravujete se na přednášky? Nebo snad píšete novou senzační knihu? Než se dá do prodeje lék, vyzkouší se na zvířatech. Vy jste jej zkoušel na nás, studentech!

Přišla jsem na universitu jako slušné děvče, plné ideálů, chtěla jsem pomáhat lidem ... vy jste naši pozornost obrátil na nás samé ... Pozoruji tedy sama sebe. Zkažené děvče, které si vydělává prodáváním ... prodáváním ... « zajíkla se a sklopila zrak. Profesor na ni ostřeji pohlédl. Texasky byly roztrhané, špinavé a trochu malé v pase.

» Pohrdáte vlastním výrobkem, že? « pokračovala dívka, « učil byste tak i vlastní dceru? «

» Odejděte laskavě, « řekl profesor a sáhl po sluchátku telefonu.

» Nech toho, « dupla dívka a když neposlechl, vytáhla ruku, skrytou dosud za zády.

Vystřelila a telefon se rozlétl na všechny strany. Profesor na ni udiveně pohlédl.

» Víš, co se dělá se zvířaty, roznášejícími nákazu? Tohle!! « Čtyři rány zarachotily vilou.

Pak hodila dívka revolver na mrtvého a zmizela v mlze.

Druhý den přinesl tisk na první straně fotografii profesora a nápis : » KDO ZAVRAŽDIL OBLÍBENÉHO VĚDÁTORA A VYCHOVATELE MODERNÍ, POKROKOVÉ GENERACE? « Na poslední stránce novin oznamovala policie petitem, že našla utopenou dívku. Světlé vlasy, roztrhané texasky, v jiném stavu ... Kdo ji zná, kdo ji postrádá, ať to ohlásí na nejbližší policejní stanici. Nepřihlásil se nikdo.

Podobný příběh napsal kdysi Paul Bourget. V senzační knize ŽÁK dokázal, že » tisí filosofové « jsou někdy škodlivější než vyzbrojená armáda. Také publicista Howard se zabývá touto problematikou ve zfilmované divadelní hře ŠŤASTNÝ DEN SMRTI. Lehce se otcí odbourávaly » mravní předsudky « dokud žil v bezpečí těchto » předsudků «. Jakmile se podle jeho » pokrokových názorů « řídil asistent a svedl mu dceru, stal se » špinavým negrem « a dcera nevděčnicí.

KRISTUS VEDĚL, ŽE MYŠLENKA JE MATKOU ČINU

Řekl : » Kdo pohlédne žádostivě na ženu, už s ní zhřešil ve svém srdci. « (Mt 5, 28) Sv. Jan prohlásil : » Duch je to, který ožívuje. « (Jan 6, 63).

Tvůj vztah k Bohu-Otci, ke všemu, co je kolem tebe, čím žiješ, čím hodnotíš – předurčuje tvé činy. Vštěpuješ-li dětem tak zv. » volné názory « nebo je před nimi nechráníš, neotužuješ, nedebatuješ přátelsky o jejich problémech – ničíš je.

A tak bloudí světem nešťastní mladí lidé, utišíjí se omamnými jedy, klesají i děti. Filosofie otců a matek, učitelů, televize, rozhlasu, novin, časopisů je někdy jedovatá filosofie onoho » vychovatele pokrokové generace « z naší povídky. Mladí už přijímají pornografii jako samozřejmost a tak se odbourává ochranná hradba studu. Zničili jsme úctu k lidské duši a tím jsme smrtelně poranili i tělo. Nemá-li člověk nesmrtelnou duši, není potrat vražda – ale operace. Zvíře bez duše přece nevráždíme, ale zabíjíme.

TĚLO I DUCH MAJÍ SVÉ ZÁKONY

Jejich přestupování se nevyplácí, i když to nemá hned viditelné a bolestné následky. Rodí neklid, vzdor, surovost, bezcitnost, lhostejnost.

O následcích po smrti se ani nezmiňujeme, to je hlavně víry v posmrtný život.

PRVNÍ OŽIVUJE DUCHA PRAVDA, NEJMOCNĚJI VŠAK LÁSKA

Láska bez pravdy je falešná, opičí, slabošská. Pravda bez lásky je studená a odrazuje. Ze souladu obou vyrůstá ušlechtilá osobnost. V její přítomnosti je nám dobře, hojí nás. Přítomnost jiných lidí nás zraňuje-odrazuje. Nemusí to být lidé zlí – snad jsou nevyrovnaní, nešťastní, zmitaní nezkrocenými vášněmi. Můžeme jim pomoci, jsme-li silní a silní jsme jen tehdy, vrosteme-li hluboce do Boha. » Milostí Boží jsem co jsem, « řekl sv. Pavel (Kor 15, 10).

OTEC VŽDYCKY POMŮŽE TOMU, KDO SE SNAŽÍ

» Milost pomáhající « je láskyplná pomoc Boží v situacích, které nemůžeme zvládnout – a to je každá minuta našeho života. Bůh nás stále táhne k sobě jako magnet – ale my MŮŽEME vzdorovat. Dáme-li se přitáhnout, dostaneme zdravý Boží život, kterému se říká » milost posvěcující «.

JEN VÍRA MILUJÍCÍHO DÍTĚTE

je víra zdravá, pravdivá, obšťastňuje nás i druhé – stále. Chceme-li poznat, jaký je druhý, ptejme se na jeho životní filosofii. Je-li zmatená, jsou zmatené i jeho činy a jeho vliv. Je-li falešná, jedná falešně i on. Je-li správná, pravdivá, bude žít správně, zdravě i on.

HLEDEJME STÁLE SPRÁVNÝ POSTOJ K BOHU – OTCI. NAJDEME-LI JEJ A BUDEME PODLE NĚJ JEDNAT, BUDEME ŠŤASTNÍ. ŠTĚSTÍ JE TOTIŽ JEN JINÝ NÁZEV PRO ZDRAVÍ DUŠE.